

[Gerda Møller.]

på at nå frem til fællessynspunkter inden for Norden. Jeg synes altså nok, at ministerens argumentation er mere værd end det papir, den er skrevet på.

Endelig finder vi det i den konservative folketingsgruppe også naturligt, at det i § 2 foreslåede udvalg bliver et egentligt forureningsudvalg på den måde, at alle forureningsproblemer kan henvises dertil, fremfor som nu, hvor vi har og har haft flere forureningsforslag med hver sit udvalg.

Til sidst vil jeg sige, at det af ministeren stillede ændringsforslag vedrørende Grønland, hvor der jo gælder ganske særlige forhold, kan vi også anbefale at stemme for i den konservative gruppe, således at vi altså kan anbefale lovforslagets overgang til tredje behandling og dermed til den endelige vedtagelse.

Arne Christiansen: Siden lovforslaget om engangsemballage for øl og læskedrikke blev fremsat, er der på flere områder sket en udvikling, som naturligt er indgået i udvalgets overvejelser, og jeg kan, som fru Gerda Møller allerede har gjort det, understrege, at der har været mange og grundige overvejelser i dette udvalg.

Selv om forslaget tager sigte på andet og mere end øldåser, så fik det vel fra starten den uofficielle overskrift: loven mod øldåser. For det første må det være rigtigt at understrege, som det også skete ved første behandling, at forslaget som sagt sigter mod andet og mere end et eventuelt forbud mod øldåser. Det er en naturforureningskilde, der er i søgelyset, måske endnu mere engangsflasker end øldåser.

For det andet — og det er faktisk et dementi af overskriften „øldåselov“ — har udviklingen ikke hidtil vist nogen nævneværdig naturforurening med netop denne form for emballage, og efter hvad der foreligger oplyst over for mig, ligger forbruget af dåseøl på et ret stabilt niveau.

For det tredje er der udviklingen i nordisk perspektiv, når det gælder dette lovgivningsområde. Den er gået i en sådan retning, at ministeren har fundet det rigtigt, som det fremgår af betænkningen, ikke at benytte den i lovforslaget indeholdte bemyndigelse, før resultatet af fællesnordiske

drøftelser foreligger. Når og hvis eventuelle foranstaltninger skal træffes, vil ministeren også på forhånd forelægge sagen for det folketingsudvalg, der nævnes i § 2.

Nogle vil måske nu spørge: hvorfor så ikke vente med lovforslaget? Her vil jeg gerne henlede opmærksomheden på udvalgets bemærkning om § 2 vedrørende et kommende udvalg, nemlig at der til dette udvalg kan henvises andre forureningsproblemer, hvis behandling er påkrævet på grund af lovforslag, ligesom udvalget eventuelt kan følge udviklingen på forureningsområdet. For forureningsdebatten og for lovgivningen mod forurening vil dette udvalg derfor kunne få væsentlig betydning, uanset hvornår de nordiske drøftelser om engangsemballage til øl osv. kan afsluttes.

Med disse ord kan jeg anbefale lovforslaget med det ændringsforslag, der foreligger, men jeg skal, som jeg også gjorde ved første behandling, tilføje, at der er medlemmer i venstres folketingsgruppe, der ikke kan stemme for lovforslaget.

Valbak: Som sagt ved førstebehandlingen af lovforslaget er mit parti bortset fra en enkelt indforstået med, at ministeren får sin bemyndigelse. Vi finder det rimeligt, at han har bemyndigelsen som et værktøj at bringe i anvendelse, hvor det efter vurdering af tab og vinding skønnes fornødent.

Vi skal af flere grunde heller ikke indvende noget imod, at der søges tilvejebragt ensartethed på nordisk basis med hensyn til foranstaltninger på dette område. Jeg må sige, at jeg med stigende opmærksomhed fulgte hr. Kampmanns indlæg her, og jeg kom et øjeblik i tvivl om, hvorvidt hr. Kampmann var medunderskriver på den stort set enige betænkning. Jeg måtte ty til den og fandt da, at hr. Kampmann er medunderskriver, så jeg må gå ud fra, at også hr. Kampmann, når alt kommer til alt, er enig i, at vi prøver at harmonisere på nordisk basis.

Vi affinder os med andre ord med den yderligere tid, der vil gå, inden man kan nå til klarhed over, på hvilken måde bemyndigelsen vil blive brugt eller ikke brugt. Jeg vil dog henstille, at man fra dansk side gør, hvad der er muligt for at få fremmet afklaringen af, om en nordisk harmonisering kan